

Zanimljiva sprava

Sprava koja mene najviše zadivljuje je video kamera.

Kameru sam prvi put video kako izgleda kada ju je moj kum poneo dok smo išli na izlet. I pre toga sam znao da postoje kamere za filmove i serije, ali nikad nisam video kako izgleda. Tako sam stalno gledao mog kuma kako snima i hteo sam da i ja imam kameru. Stalno sam maštao kako imam kameru i kako snimam sve što stignem. Čak sam jednom pokušao da smislim kako da napravim kameru sa drvenom kutijom. Naravno, bilo je neuspešno. Otkad sam video kameru, zapitao sam se šta se u njoj nalazi pa može da prati šta sve radim. Mislio sam da je unutra neka sijalica za osvetljenje i magično oko povezano sa hard diskom (delom kompijutera koji pamti podatke) i kada se to poveže sa ekranom se vidi šta se snima. Upravo tako sam i zamišljao kako da napravim svoju kameru. Ali tu je bio jedan problem. Nisam znao kakvo je to magično oko unutar kamere. Tek sam par godina kasnije shvatio da je to sočivo koje snima. Kada sam dobio internet, gledao sam snimke i pitao se kako se prave svi ti specijalni efekti, ali sam ubrzo shvatio da se sve to namešta kompijuterski.

Još uvek ne razumem potpunu građu kamere i kako radi, ali sam siguran da će mi to ostati jedna od najzanimljivijih sprava.

Luka Paulić 6/3

Kada misliš da si sasvim sam

Sve je počelo kada je ona došla u grad. Zamrzela me je. Bila je toliko ljubomorna na mene, moje prijatelje i moga dečka. Htela je da nas razdvoji.

Jednom, dok sam se tuširala, moja sestra je bila u dnevnoj sobi. Te večeri ona je uzela moj dnevnik od moje male sestre. Pomislila sam, šta joj taj dnevnik uopšte vredi. Ali kad malo bolje razmislim, mogla bi da iskopira moj rukopis i da uradi svašta sa tim. Nije da se ja nje baš plašim. Okej plašim se, možda malo. To se i desilo, imala sam razlog da je se plašim. Preokrenula je sve moje prijatelje protiv mene. Čak i mog dečka. Vratila sam se sa fakulteta. Legla sam na krevet. Soba je mračna kao i ja. Plačem. Znate, nije baš najbolji osećaj kada ste sami. Kada nemate nikoga. Kada je sve crno - belo. Kada osećate da ste sami na svetu, volela bih da neko ima trunku srca da me sasluša, da me izbavi iz ove tamne rupe u koju već duže vreme padam. Da mi osvetli put za dalje. Taj ko me sasluša, bio bi zračak sunca koji bi razvedrio tmurno nebo. Ali ne smem mnogo da se nadam zato što ga mogu opet prekriti sivi oblaci. Tu je opet bila jedna osoba. Moja najbolja drugarica. Pomogla mi je da razgranem tmurno nebo, da mi vrati sve prijatelje i dečka.

Kada malo bolje razmislim, meni je i ona sasvim dovoljna, jer znam da me nikada neće napustiti.

Andela Lazić 8/1

Dani moga školovanja

Opisaću vam sve značajnije događaje i emocije koje sam doživeo i osetio tokom mog dosadašnjeg školovanja u ovoj školi. Na početku prvog razreda osnovne škole sam upoznao svoju učiteljicu, razredne drugare i drugarice. U početku sam bio uplašen, radoznao a zatim i iznenađen. Nakon prvog dana sam bio još više radoznao, kakva li je "ta škola" o kojoj su mi do

tada govorili lepe i ružne stvari, ali sam se iznenadio kada sam shvatio da je škola zapravo interesantna i zanimljiva. Najviše pamtim časove fizičkog i likovnog vaspitanja, koji su mi još uvek interesantni i zabavni. U drugom razredu sam se već "uigrao". Našao sam dobre drugare i navikao na učiteljicu. Sledeće čega se rado sećam je škola plivanja, koja je bila obavezna i draga, jer smo se igrali u vodi i učili plivanje. Od trećeg razreda sam išao na takmičenje iz matematike, a u četvrtom stigao sam do drugog mesta. U petom razredu su izmešali sva odeljenja, tako da su od četiri odeljenja napravili tri.

Bilo mi je žao što se odvajam od nekih drugara i učiteljice koja se do tada brižno starala o nama. Osećao sam slična osećanja kao i pri početku prvog razreda, sem straha jer sam shvatio da u školi nema ničeg strašnog. Moja razredna kao i svi nastavnici, je bila veoma ljubazna, a i još uvek je. Normalno trebalo mi je vremena da se naviknem na decu iz novog odeljenja, ali mi je ovog puta palo lakše jer sam neku decu već poznavao. Moj komšija i drug Igor Omasta, krenuo sa mnom u razred. Sada poznajem svako dete iz razreda veoma dobro, kao i nastavnike, iako su mnogi otišli, a novi došli.

Ovaj sastav je nepotpun jer ću do kraja osmog razreda mnogo toga doživeti. Ipak mi je bilo drago da pišem o ovoj temi i setim se svega od prvog do osmog razreda.

Toni Rašić 8/3

NOVAK

Ko je ovaj čovek,
što planetom hara,
s reketom u ruci
rekorde obara!

Ko je ovaj čovek,
što nam srca sledi,
kada inat tera,
sam sebe pobedi!

Ko je ovaj čovek
što po svome tera,
u pažnji šalje
slavnog Federera!

Ko je ovaj čovek,
što ne zna za šalu,
predavanja drži
i Rafi Nadalu!

Ko je ovaj čovek,
znaž ga dobro svete,
zbog njega sva deca

kupuju rakete!

Ko je ovaj čovek,
što pamti korene,
koji tako često
Srbiju spomene!

Ko je ovaj čovek,
uzdignute glave,
na grudima nosi
orden svetog Save!

Ko je ovaj čovek,
za milost ga mole,
on za milost ne zna,
on je Srbin Nole!

Bojana Dimitrijević 7/3